LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2022/2069

(2022. gada 30. septembris),

ar ko Nīderlandei piešķir atkāpi, kuru tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti

(izziņots ar dokumenta numuru C(2022) 6859)

(Autentisks ir tikai teksts nīderlandiešu valodā)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti ([1]), un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

(1) Direktīva 91/676/EEK paredz noteikumus par ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti.

(2) Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkts paredz, ka dalībvalstīm, kuras iecerējušas izmantot vairāk kūtsmēslu nekā 170 kg slāpekļa uz hektāru (ha), jānosaka daudzumi tā, lai neskartu minētās direktīvas 1. pantā noteikto mērķu sasniegšanu. Ja kāda dalībvalsts atļauj atšķirīgu daudzumu atbilstīgi otrās daļas b) apakšpunktam, tā par to informē Komisiju, kas izskata šīs rīcības pamatojumu saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

(3) Ar Lēmumu 2005/880/EK ([2]) Komisija Nīderlandei piešķīra atkāpi, ko tā bija pieprasījusi atbilstīgi Direktīvai 91/676/EEK un ar ko tai atļāva izmantot ganību dzīvnieku kūtsmēslus, kas satur līdz 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā, saimniecībās, kurās vismaz 70 % no platības ir zālāji.

(4) Ar Lēmumu 2010/65/ES ([3]) Komisija, grozot Lēmumu 2005/880/EK, Nīderlandei piešķīra atkāpi, ko tā bija pieprasījusi atbilstīgi Direktīvai 91/676/EEK un ar ko tai atļāva līdz 2013. gada 31. decembrim izmantot ganību dzīvnieku kūtsmēslus, kas satur līdz 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā, saimniecībās, kurās vismaz 70 % no platības ir zālāji.

(5) Ar Komisijas Īstenošanas lēmumu 2014/291/ES ([4]), kura spēkā esības termiņš beidzās 2017. gada 31. decembrī, Nīderlandei tika piešķirta atkāpe, ar ko atbilstīgi Direktīvai 91/676/EEK saimniecībās, kurās vismaz 80 % no platības ir zālāji, atļauj izmantot ganību dzīvnieku kūtsmēslu daudzumu, kas atbilst līdz 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā saimniecībām dienvidu un centrālās daļas smilšainās augsnēs un lesa augsnēs un līdz 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā saimniecībām citu tipu augsnēs. Atkāpe 2016. gadā attiecās uz 19 564 saimniecībām, kuru platība atbilst 47 % no Nīderlandes lauksaimniecībā izmantojamās zemes kopējās platības.

([1]) OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

([2]) Komisijas Lēmums 2005/880/EK (2005. gada 8. decembris), ar ko Nīderlandei piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 324, 10.12.2005., 89. lpp.).

([3]) Komisijas Lēmums 2010/65/ES (2010. gada 5. februāris), ar kuru groza Lēmumu 2005/880/EK, ar ko Nīderlandei piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 35, 6.2.2010., 18. lpp.).

([4]) Komisijas Īstenošanas lēmums 2014/291/ES (2014. gada 16. maijs), ar ko Nīderlandei piešķir atkāpi, kuru tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 148, 20.5.2014., 88. lpp.).

(6) Ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/820 ([5]), kura spēkā esības termiņš beidzās 2020. gada 1. janvārī, Nīderlandei tika piešķirta atkāpe, ar ko atbilstīgi Direktīvai 91/676/EEK saimniecībās, kurās vismaz 80 % no platības ir zālāji, atļauj izmantot ganību dzīvnieku kūtsmēslu daudzumu, kas atbilst līdz 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā saimniecībām dienvidu un centrālās daļas smilšainās augsnēs un lesa augsnēs un līdz 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā saimniecībām citu tipu augsnēs. Atkāpe 2019. gadā attiecās uz 18 818 saimniecībām, kuru platība atbilst 44,7 % no Nīderlandes lauksaimniecībā izmantojamās zemes kopējās platības.

(7) Ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2020/1073 ([6]), kura spēkā esības termiņš beidzās 2021. gada 31. decembrī, Nīderlandei tika piešķirta atkāpe, ar ko saimniecībās, kurās vismaz 80 % no platības ir zālāji, atļauj izmantot ganību dzīvnieku kūtsmēslu daudzumu, kas atbilst līdz 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā saimniecībām dienvidu un centrālās daļas smilšainās augsnēs un lesa augsnēs un līdz 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā saimniecībām citu tipu augsnēs. Minētā īstenošanas lēmuma darbības termiņš tika ierobežots līdz diviem gadiem, lai Nīderlande varētu pilnīgi īstenot uzlabotu izpildes panākšanas stratēģiju un tādējādi novērst krāpšanu saistībā ar tās kūtsmēslu politikas īstenošanu. Turklāt tika iekļauti papildu nosacījumi, lai nepieļautu lauksaimniecības dzīvnieku skaita palielināšanu un samazinātu amonjaka emisijas, ko rada kūtsmēslu izmantošana.

(8) Nīderlande 2022. gada 25. februārī pieprasīja jaunu atkāpi saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešo daļu.

(9) Nīderlande iesniedza datus ([7]) saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 10. pantu, un tie liecina, ka laikposmā no 2016. līdz 2019. gadam aptuveni 14 % gruntsūdeņu monitoringa staciju Nīderlandē nitrātu vidējā koncentrācija pārsniedza 50 mg/l, 5 % staciju tā bija no 40 līdz 50 mg/l, bet 73 % – mazāka par 25 mg/l. Minētie dati arī liecina, ka no 2016. līdz 2019. gadam 99 % Nīderlandes virszemes ūdeņu monitoringa staciju nitrātu vidējā koncentrācija bija mazāka par 50 mg/l, bet 96 % – mazāka par 25 mg/l. Tomēr pārskata periodā no 2016. līdz 2019. gadam 58 % saldūdeņu bija eitrofiski un 10 % varētu kļūt eitrofiski, ja netiks veikti pasākumi.

(10) Ziņojumā par Direktīvas 91/676/EEK ([8]) 10. pantu publicētie dati arī norādīja uz būtiskām atšķirībām starp Nīderlandes provincēm un to, ka vairākās Nīderlandes provincēs gruntsūdeņos ir konstatēti nitrātu koncentrācijas un eitrofikācijas izraisīta piesārņojuma "karstie punkti". *Limburgā* 36 % gruntsūdeņu staciju uzrādīja nitrātu vidējo koncentrāciju virs 50 mg/l, bet 22 % uzrādīja negatīvas tendences, savukārt 74 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski, bet 16 % varētu kļūt eitrofiski, ja netiks veikti pasākumi. *Ziemeļbrabantē* 26 % gruntsūdeņu staciju uzrādīja nitrātu vidējo koncentrāciju virs 50 mg/l, bet 20 % uzrādīja negatīvas tendences, savukārt 68 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski, bet 7 % varētu kļūt eitrofiski, ja netiks veikti pasākumi. *Zēlandē* 14 % gruntsūdeņu staciju uzrādīja nitrātu vidējo koncentrāciju virs 50 mg/l, bet 47 % uzrādīja negatīvas tendences, savukārt 80 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski, bet 11 % varētu kļūt eitrofiski, ja netiks veikti pasākumi. *Dienvidholandē* 54 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski, bet 17 % varētu kļūt eitrofiski, ja netiks veikti pasākumi. *Ziemeļholandē* 61 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski, bet 19 % varētu kļūt eitrofiski, ja netiks veikti pasākumi. *Utrehtā* 24 % gruntsūdeņu staciju uzrādīja negatīvas nitrātu koncentrācijas tendences, savukārt 43 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski, bet 10 % varētu kļūt eitrofiski, ja netiks veikti pasākumi. *Gelderlendē* 10 % gruntsūdens staciju uzrādīja nitrātu vidējo koncentrāciju virs 50 mg/l, bet 15 % uzrādīja negatīvas tendences. *Overeiselā* 18 % gruntsūdeņu staciju uzrādīja nitrātu vidējo koncentrāciju virs 50 mg/l, bet 19 % uzrādīja negatīvas tendences, savukārt 67 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski, bet 4 % bija pakļauti eitrofikācijas riskam, ja netiks veikti pasākumi. *Drentē* 15 % gruntsūdeņu staciju uzrādīja nitrātu vidējo koncentrāciju virs 50 %, savukārt 65 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski, bet 9 % varētu kļūt eitrofiski, ja netiks veikti pasākumi. *Frīzlandē* 23 % gruntsūdeņu staciju uzrādīja negatīvas nitrātu koncentrācijas tendences, savukārt 85 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski. *Groningenā* 52 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski, bet 11 % varētu kļūt eitrofiski, ja netiks veikti pasākumi. *Flevolandē* 33 % virszemes ūdeņu bija eitrofiski.

([5]) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2018/820 (2018. gada 31. maijs), ar ko Nīderlandei piešķir atkāpi, kuru tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 137, 4.6.2018., 27. lpp.).

([6]) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2020/1073 (2020. gada 17. jūlijs), ar ko Nīderlandei piešķir atkāpi, kuru tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 234, 21.7.2020., 20. lpp.).

([7]) COM(2021) 1000 un SWD(2021) 1001, 28. punkts.

([8]) COM(2021) 1000 un SWD(2021) 1001, 28. punkts.

(11) Dati, ko Nīderlande paziņoja 2020. un 2021. gadā saistībā ar ziņojumiem, ko iesniedz saskaņā ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2020/1073, liecināja par nitrātu koncentrācijas palielināšanos gruntsūdeņos teritorijās ar lesa, smilšainām un mālainām augsnēm. Smilšaino augšņu reģiona dienvidos un austrumos 2021. gadā nitrātu vidējā koncentrācija gruntsūdeņu augšējā metrā bija 67 mg/l. Tas pārsniedz Savienības robežvērtību, kas ir 50 mg/l. Kopš 2017. gada nitrātu koncentrācija šajā smilšaino augšņu reģiona daļā ir dubultojusies. Vidējā koncentrācija smilšaino augšņu reģiona ziemeļos saglabājās zemāka par Savienības robežvērtību, taču 2021. gadā pieauga līdz 37 mg/l. Lesa augšņu reģionā 2020. gadā vidējā koncentrācija nedaudz samazinājās līdz 57 mg/l, taču tā aizvien pārsniedz Savienības robežvērtību. Mālaino augšņu reģionā nitrātu koncentrācija pastāvīgi bija zem robežvērtības, tomēr tā ir palielinājusies. Kūdraino augšņu reģionā zemākā koncentrācija 2021. gadā bija vidēji 14 mg/l. Dati arī liecināja, ka nitrātu koncentrācijas normas sakņu zonas ūdenī no saimniecībām atkāpes monitoringa tīklā bieži tika pārsniegtas pat tad, ja vidējā vērtība saglabājās zem 50 mg/l.

(12) Nīderlande saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 5. punktu visā valsts teritorijā piemēro rīcības programmu. Tā 2021. gada 26. decembrī pieņēma jaunu rīcības programmu laikposmam no 2022. līdz 2025. gadam ([9]) (7. nitrātu rīcības programma), kurā ietverti papildu pasākumi, lai samazinātu barības vielu (slāpekļa un fosfora) novadīšanu vidē, un kuras pamatā ir diferencēta pieeja reģioniem atkarībā no barības vielu izraisītā piesārņojuma līmeņa un augsnes veida. Tomēr ietekmes uz vidi novērtējumā, ko 7.nitrātu rīcības programmas sagatavošanas gaitā veica Nīderlandes iestāžu zinātniskā padomdevēja komisija (*Commissie van Deskundigen Meststoffenwet*), tika konstatēts, ka rīcības programmas iespējamā ietekme nebūs pietiekama, lai sasniegtu ūdens kvalitātes mērķrādītājus. Nīderlande 2022. gada 25. februārī pieņēma 7. nitrātu rīcības programmas papildinājumu ([10]), atsaucoties uz valsts programmu lauku teritorijām ([11]), kurā ir noteikta integrēta pieeja dabai, ūdenim un klimatam, tostarp slāpekļa emisijām, lai izpildītu Savienības vides un klimata prasības. Ar šo papildinājumu Nīderlandes valdība cenšas pārvērst savus vērienīgos mērķus konkrētos pasākumos nolūkā sasniegt ūdens kvalitātes mērķrādītājus attiecībā uz lauksaimnieciskas izcelsmes barības vielām.

(13) 7. nitrātu rīcības programmā 2022.–2025. gadam un tās papildinājumā ir noteikti pasākumi, kas jāveic katrā reģionā, lai sasniegtu ūdens kvalitātes mērķrādītājus attiecībā uz lauksaimnieciskas izcelsmes nitrātiem un fosforu, kā noteikts Direktīvā 91/676/EEK un Nīderlandes upju baseinu apsaimniekošanas plānā, kas pieņemts saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK ([12]). Attiecībā uz nitrātu koncentrāciju gruntsūdeņos *Zand Noord, Zand Oost, Westelijk Noord-Brabant, Centraal zeeklei, Zuidwestelijk zeekleigebied, Westelijk zandgebied* reģionā ir jāveic *daži* pasākumi, lai sasniegtu mērķrādītājus, savukārt *Gelderse Vallei, Oostelijk Noord-Brabant en Limburg Zand, Lössgebied* reģionā ir jāveic *daudz* pasākumu, lai tos sasniegtu. Attiecībā uz fosfora koncentrāciju virszemes ūdeņos (eitrofikāciju) *Zand Noord, Zand Oost, Westelijk Noord-Brabant, Oostelijk Noord-Brabant en Limburg Zand, Noordelijk zeekleigebied, Centraal zeeklei Zuidwestelijk zeekleigebied* reģionā ir jāveic *daži* pasākumi, lai sasniegtu mērķrādītājus, savukārt *Gelderse Vallei, Lössgebied, Westelijk Zeeklei, Westelijk veengebied, Westelijk zandgebied* reģionā ir jāveic *daudz* pasākumu, lai tos sasniegtu. Tas atbilst datiem, ko Nīderlande iesniedza saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 10. pantu.

(14) Nīderlande pieņems jaunu apzīmējumu teritorijām, kas piesārņotas ar lauksaimniecības izcelsmes nitrātiem un fosforu (*ar barības vielām piesārņotas teritorijas*), kurā būtu jāietver visi sateces baseini, kuros atrodas gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu monitoringa punkti, kuri uzrāda vidējo nitrātu piesārņojuma līmeni vai gadījuma rakstura nitrātu piesārņojumu, kuri ir pakļauti piesārņojuma riskam un piesārņojuma palielināšanās tendencēm, kā arī monitoringa punkti, kuros notiek eitrofikācija vai kuri ir pakļauti eitrofikācijas riskam. Apzīmējumā būtu jāņem vērā arī attiecīgā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra, jo īpaši nolēmumi lietās C-221/03 ([13]) un C-543/16 ([14]). Ja 2024. gada 1. janvārī nebūs ieviests jauns apzīmējums, visas teritorijas, kurās ir jāveic daži pasākumi vai daudz pasākumu, tiks noteiktas kā ar barības vielām piesārņotas teritorijas.

([9]) Nosaukums oriģinālvalodā "*7e Nederlandse actieprogramma betreffende de Nitraatrichtlijn (2022–2025)*".

([10]) Nosaukums oriģinālvalodā "*Addendum op het 7e actieprogramma Nitraatrichtlijn*".

([11]) Nationaal Programma Landelijk Gebied.

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

([13]) Tiesas 2005. gada 22. septembra spriedums lietā C-221/03, Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste, ECLI:EU:C:2005:573.

([14]) Tiesas 2018. gada 21. jūnija spriedums lietā Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā republika, C-543/16, ECLI:EU:C:2018:481.

(15) Šis atkāpes pieprasījums būtu jāapsver plašākā ES politikas kontekstā attiecībā uz barības vielu pārvaldības jautājumiem, jo īpaši saistībā ar Direktīvas 2000/60/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes 2006/118/EK ([15]) un 2008/56/EK ([16]) mērķiem un mērķrādītājiem, Kopīgo centienu regulas ([17]) pieaugošo vērienu un KLP stratēģisko plānu Nīderlandei ([18]), kā arī Eiropas zaļā kursa mērķiem attiecībā uz barības vielu izraisītu piesārņojumu. Eiropas zaļajā kursā ir noteikti mērķi Savienībā samazināt barības vielu novadīšanu un ierobežot siltumnīcefekta gāzes, kas nav CO_2, proti, metānu un slāpekļa oksīdu, kuru galvenais avots ir mēslošana un lopkopība. Konkrētāk, Savienība ir apņēmusies stratēģijā "No lauka līdz galdam" ([19]) un Nulles piesārņojuma rīcības plānā ([20]) 2030. gadā par 50 % samazināt barības vielu novadīšanu, tādējādi par 20 % samazinot mēslošanas līdzekļu daudzumu un saglabājot augsnes auglību, kā arī par 25 % samazināt ES ekosistēmu teritorijas, kas noteiktas kā teritorijas, kurās ir pārsniegta slāpekļa nosēdumu "kritiskā slodze" un kurās gaisa piesārņojums apdraud bioloģisko daudzveidību.

(16) 2022. gada 10. jūnija "sākotnējā priekšlikumā valsts programmai lauku teritorijām" ([21]) Nīderlandes valdība norāda: "Vislielākās problēmas ir kūdrāju teritorijās, *Natura 2000* teritorijās, gruntsūdeņu aizsardzības teritorijās, jutīgās ūdenstecēs un buferzonās ap *Natura 2000* teritorijām. Šajās teritorijās lauksaimniekiem būs vairāk uzņēmējdarbības ierobežojumu vai mazākas attīstības iespējas. Attiecīgi vispiemērotākais ceļš ir lauksaimniecības ekstensifikācija." Ir arī pausta "apņemšanās ap *Natura 2000* teritorijām izveidot pārejas teritorijas". "Pārejas teritorijas (buferzonas) ap *Natura 2000* teritorijām ir teritorijas, kas atrodas blakus *Natura 2000* teritorijām un veicina sistēmas atjaunošanos, lai uzturētu un atjaunotu bioloģisko daudzveidību attiecīgajā *Natura 2000* teritorijā."

(17) Komisija ir izskatījusi Nīderlandes pieprasījumu piešķirt atkāpi, ņemot vērā Direktīvas 91/676/EEK prasības un mērķus, pieredzi no iepriekšējiem lēmumiem par atkāpēm, kā arī 7. nitrātu rīcības programmu un tās papildinājumu. Tā ir arī izskatījusi ūdens kvalitātes tendences un ņēmusi vērā Eiropas zaļā kursa mērķus. Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka ir jānodrošina ganību saimniecībām paredzams atkāpes pārejas periods, kas nepārsniedz četrus gadus, līdz papildinājumā izklāstītās plānotās reformas tiks pilnīgi iekļautas Nīderlandes tiesību aktos, kā arī ir jāuzrauga jauno reformu pakāpeniska īstenošana. Turklāt Komisija uzskata, ka, lai sasniegtu Direktīvas 91/676/EEK mērķus, Nīderlandei ir jāievēro stingri papildu nosacījumi, jo īpaši, bet ne tikai ar barības vielām piesārņotajās teritorijās. Pieprasītajai atkāpei būtu jāatbalsta reformu virziens, kas noteikts papildinājumā un valsts programmā lauku teritorijām.

(18) Ar šo lēmumu piešķirtā atkāpe neskar Nīderlandes pienākumu piemērot Padomes Direktīvu 92/43/EEK ([22]) un Eiropas Savienības Tiesas spriedumu lietā C-293/17 ([23]), jo īpaši attiecībā uz minētās direktīvas 6. panta 3. punkta interpretāciju, un piemērot Direktīvu 2000/60/EK un Direktīvu 2008/56/EK, un tā neizslēdz iespēju, ka var būt jāveic papildu pasākumi, lai izpildītu no šīm direktīvām izrietošās saistības.

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos (OV L 372, 27.12.2006., 19. lpp.).

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/842 (2018. gada 30. maijs) par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 156, 19.6.2018., 26. lpp.).

([18]) SWD(2020) 93 final "KLP reformas un zaļā kursa saišu analīze"; SWD(2020) 388 final "Komisijas ieteikumi Nīderlandes KLP stratēģiskajam plānam". SWD(2020) 388 final.

([19]) "Stratēģija "No lauka līdz galdam". Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā". COM(2020) 381 final.

([20]) COM(2021) 400 final.

([21]) Nosaukums oriģinālvalodā "*Startnotitie Nationaal Programma Landelijk Gebied* – 10 Juni 2022".

([22]) Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).

([23]) Lieta C-293/17 *Coöperatie Mobilisation for the Environment* un *Vereniging Leefmilieu* (ECLI:EU:C:2018:882).

(19) Ir svarīgi nodrošināt, lai gadā atļautā kūtsmēslu daudzuma uz hektāru palielināšana neaizkavētu vai neapdraudētu citu Savienības tiesību aktu prasību izpildi, jo slāpekļa un fosfora izraisīts piesārņojums varētu būt šķērslis šo tiesību aktu mērķu sasniegšanai. Tāpēc valsts atļaujas izmantot atkāpes nedrīkstētu piešķirt atsevišķiem lauksaimniekiem gruntsūdeņu aizsardzības teritorijās, *Natura 2000* teritorijās vai buferzonās ap *Natura 2000* teritorijām, kas noteiktas Nīderlandes valsts programmā lauku teritorijām un kuru lielums tiks precizēts 2023. gadā.

(20) Ganāmpulka blīvums Nīderlandē vēl aizvien ir ļoti liels; 2016. gadā tas bija lielākais Savienībā, gandrīz piecas reizes pārsniedzot Savienības vidējo rādītāju. Saskaņā ar Nīderlandes iesniegtajiem datiem laikposmā no 2019. līdz 2021. gadam lauksaimniecības dzīvnieku kopskaits samazinājās par 2,5 %, savukārt liellopu skaits palielinājās.

(21) Nedrīkstētu pārsniegt kopējo 2020. gadā saražoto kūtsmēslu daudzumu. Šis saražoto kūtsmēslu maksimālais daudzums 2024. gada 1. janvārī tiks noteikts valsts tiesību aktos. Turklāt, īstenojot reformas, kas plānotas saskaņā ar valsts programmu lauku teritorijām, līdz šā lēmuma spēkā esības termiņa beigām būtu pakāpeniski jāsamazina saražotais kūtsmēslu daudzums.

(22) Jo īpaši ar barības vielām piesārņotajās teritorijās ir jāpapildina 7. nitrātu rīcības programma un tās papildinājums ar konkrētiem pasākumiem, kas atzīti par efektīviem ilgtspējīgā barības vielu pārvaldībā saimniecību līmenī un barības vielu novadīšanas samazināšanā gruntsūdeņos un saldūdeņos.

(23) Nīderlande izstrādāja uzlabotu izpildes panākšanas stratēģiju, lai pastiprinātu krāpšanas novēršanu saistībā ar tās kūtsmēslu politikas īstenošanu. Šī stratēģija tika īstenota 2020. un 2021. gadā, taču tās īstenošana nedaudz aizkavējās arī *Covid* pandēmijas dēļ. Stratēģija atbilstoši tās galvenajiem darbības virzieniem ir jāīsteno efektīvi un jāattiecina uz citiem reģioniem, kur neatkarīgais novērtējums liecina par būtisku risku, ka apzināti netiks ievēroti kūtsmēslu apsaimniekošanas noteikumi. Arī plānoto lauksaimniecības reformu pārejas periods var izraisīt pastiprinātu krāpšanu, tāpēc būtu jāpastiprina kontroles.

(24) Attiecībā uz atļaujām, ko izsniedz atsevišķiem lauksaimniekiem, piemēro konkrētus nosacījumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka mēslošana saimniecības līmenī notiek, ņemot vērā kultūraugu vajadzības, kā arī novērst slāpekļa un fosfātu novadīšanu ūdenī. Šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem būtu jāpapildina pasākumi, ko jau piemēro saskaņā ar 7. nitrātu rīcības programmu un tās papildinājumu.

(25) Nīderlandei ir jāīsteno visi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2284 ([24]) III pielikumā noteiktie pasākumi amonjaka emisiju samazināšanai. Ziņojumā par Direktīvas 91/676/EEK ietekmi uz slāpekļa gāzveida emisijām ([25]) secināts, ka dažos reģionos ar augstu lauksaimniecības dzīvnieku blīvumu atkāpes rezultātā var rasties lielākas gāzveida emisijas. Tāpēc būtu jāveic atbilstoši pasākumi, lai mazinātu amonjaka emisijas, tostarp jāizmanto paņēmieni, kas nodrošina emisiju mazu izplatību, vajadzības gadījumā apvienojot ar maksimālo temperatūru, kurā kūtsmēslus var izmantot, un stingru pienākumu kūtsmēslus/šķidrmēslus nekavējoties iestrādāt augsnē, ja tos izmanto uz laukiem.

([24]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2284 (2016. gada 14. decembris) par dažu gaisu piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu un ar ko groza Direktīvu 2003/35/EK un atceļ Direktīvu 2001/81/EK (OV L 344, 17.12.2016., 1. lpp.).

([25]) Nitrātu direktīvas ietekme uz N gāzveida emisijām; nitrātu rīcības programmā paredzēto pasākumu ietekme uz N gāzveida emisijām, līgums ENV.B.1/ETU/2010/0009.

(26) Šā lēmuma 4. pantā izklāstītie nosacījumi ir uzskatāmi par valsts tiesībās paredzēto likumā noteikto pārvaldības prasību versiju Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/2115 ([26]) 12. un 13. panta nozīmē, un šā lēmuma 5.–9. pantā izklāstītie nosacījumi attiecībā uz vienībām, kas gūst labumu no atkāpēm, ir uzskatāmi par valsts tiesībās paredzēto likumā noteikto pārvaldības prasību versiju Regulas (ES) 2021/2115 12. un 13. panta nozīmē.

(27) Nīderlandei ir jāievēro mērķi iekļaut klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaisti. Zālāju platību pārveide par aramzemi izraisītu augsnes oglekļa emisiju pieaugumu un kavētu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/841 ([27]) 4. panta ievērošanu.

(28) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/2/EK ([28]) ir paredzēti vispārīgi noteikumi, lai izveidotu Telpiskās informācijas infrastruktūru Savienībā, nolūkā atbalstīt Savienības vides politiku, kā arī Savienības politiku un darbības, kuras var ietekmēt vidi. Attiecīgi telpiskajai informācijai, kas savākta saistībā ar šo lēmumu, būtu jāatbilst minētās direktīvas noteikumiem. Turklāt, lai samazinātu administratīvo slogu un uzlabotu datu saskaņotību, Nīderlandei, vācot datus, kas nepieciešami saskaņā ar šo lēmumu, attiecīgā gadījumā būtu jāizmanto informācija, kas iegūta, izmantojot integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, ko Nīderlande izveidojusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 67. panta 1. punktu ([29]).

(29) Šo lēmumu beidz piemērot 2025. gada 31. decembrī.

(30) Šajā lēmumā noteiktie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam ir sniegusi Nitrātu komiteja,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpe

Nīderlandes 2022. gada 25. februāra vēstulē prasīto atkāpi, ar ko atļautu ar ganību dzīvnieku kūtsmēsliem zemē izkliedēt vairāk slāpekļa, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā, piešķir kā pārejas pasākumu, lai papildinātu lauksaimniecības un lopkopības nozares reformas Nīderlandē nolūkā izpildīt ES vides un klimata prasības attiecībā uz slāpekļa (arī amonjaka) emisijām un barības vielām ūdenī (arī Direktīvu 91/676/EEK), ja tiek ievēroti šajā lēmumā paredzētie nosacījumi.

([26]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2115 (2021. gada 2. decembris), ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013 (OV L 435, 6.12.2021., 1. lpp.).

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES (OV L 156, 19.6.2018., 1. lpp.).

([28]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (*INSPIRE*) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

([29]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

2. pants

Atkāpes darbības joma

Šo atkāpi piemēro ganību saimniecībām, kurām ir piešķirta atļauja saskaņā ar 6. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

1) "ganību saimniecība" ir ikviena saimniecība, kurā vismaz 80 % no platības, kurā var lietot kūtsmēslus, ir zālāji;

2) "ganību dzīvnieki" ir liellopi (izņemot nobarojamos teļus), aitas, kazas, zirgi, ēzeļi, brieži un ūdensbifeļi;

3) "lauksaimniecības zeme" ir platības, kuras, pamatojoties uz rakstisku individuālu līgumu, ir lauksaimnieka īpašumā, nomā vai valdījumā un par kuru apsaimniekošanu viņš ir tiešā veidā atbildīgs;

4) "zālāji" ir ilggadīgie zālāji vai pagaidu zālāju platības, kuras laiž atmatā uz laiku līdz pieciem gadiem;

5) "mēslošanas plāns" ir aprēķini par barības vielu plānoto izlietojumu un pieejamību;

6) "mēslošanas pārskats" ir barības vielu bilance, kurā atspoguļots barības vielu faktiskais izlietojums un uzņemšana;

7) "mēslošanas reģistrs" ir elektroniska sistēma, kurā lauksaimnieki ziņo par reālo barības vielu izmantošanu un kūtsmēslu apsaimniekošanu;

8) "dienvidu un centrālās daļas smilšainās augsnes" ir augsnes, kas saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem Mēslošanas līdzekļu likuma īstenošanas regulas 1. panta 1. punktā norādītas kā dienvidu un centrālās daļas smilšainās augsnes ([30]);

9) "lesa augsnes" ir augsnes, kas saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem Mēslošanas līdzekļu likuma īstenošanas regulas 1. panta 1. punktā norādītas kā lesa augsnes;

10) "barības vielas" ir slāpeklis un fosfāti.

4. pants

Vispārīgi atkāpes piešķiršanas nosacījumi

Atkāpi piešķir ar turpmāk minētajiem nosacījumiem.

1. Nīderlande ne vēlāk kā līdz 2024. gada 1. janvārim izstrādā jaunu apzīmējumu un jaunu karti teritorijām, kas piesārņotas ar lauksaimniecības izcelsmes nitrātiem un fosforu (*ar barības vielām piesārņotas teritorijas*), aptverot visus sateces baseinus, kuros atrodas gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu monitoringa punkti, kuri uzrāda vidējo nitrātu piesārņojuma līmeni vai gadījuma rakstura nitrātu piesārņojumu, kuri ir pakļauti piesārņojuma riskam un piesārņojuma palielināšanās tendencēm, kā arī monitoringa punkti, kuros notiek eitrofikācija vai kuri ir pakļauti eitrofikācijas riskam.

   Kā pārejas pasākums un līdz jaunā apzīmējuma ieviešanai, ne vēlāk kā līdz 2024. gada 1. janvārim, ar barības vielām piesārņotās teritorijas aptvers dienvidu un centrālās smilšainās augsnes un lesa augsnes, kā arī no 2023. gada 1. janvāra sateces baseinus, ko savā ūdens kvalitātes valsts analīzē (2020. gads) ([31]) Nīderlandes Vides novērtējuma aģentūra (*PBL*) ir noteikusi reģionālajos ūdensobjektos un kvalificējusi kā teritorijas, kurās ir neatbilstošs barības vielu stāvoklis (slikts, nelabvēlīgs un vidējs).

   No 2024. gada 1. janvāra tiek ieviests galīgais ar barības vielām piesārņoto teritoriju apzīmējums un karte, un tajā ir iekļautas vismaz 2023. gadā apzīmētās teritorijas, kā arī jebkura cita papildu teritorija, kurā lauksaimniecības nozares devums barības vielu izraisītajā piesārņojumā ir būtisks, proti, vairāk nekā 19 % no kopējās barības vielu radītās slodzes.

([30]) Nosaukums oriģinālvalodā "*Uitvoeringsregeling Meststoffenwet*".

([31]) https://www.pbl.nl/sites/default/files/downloads/pbl-2020-nationale-analyse-waterkwaliteit-4002_0.pdf

Ja 2024. gada 1. janvārī nav ieviests galīgais ar barības vielām piesārņoto teritoriju apzīmējums un karte, izmanto 7. nitrātu rīcības programmā un tās papildinājumā paredzēto apzīmējumu, kas ietver visas teritorijas, kurās ir jāveic *daži* pasākumi vai *daudz* pasākumu, lai sasniegtu ūdens kvalitātes mērķrādītājus attiecībā uz nitrātu un fosfora koncentrāciju, kā noteikts Direktīvā 91/676/EEK un Nīderlandes upju baseinu apsaimniekošanas plānā, kas pieņemts saistībā ar Direktīvu 2000/60/EK.

2. Nīderlande uzrauga saražoto kūtsmēslu daudzumu un nodrošina, ka kūtsmēslu daudzums valsts līmenī ne slāpekļa, ne fosfora daudzuma ziņā nepārsniedz līmeni, kas atbilst 489,4 miljoniem kg slāpekļa un 150,7 miljoniem kg fosfātu (2020. gadā saražotais daudzums), un ka, pateicoties papildinājumā noteiktajām reformām, saražoto kūtsmēslu daudzums pakāpeniski samazinās un 2025. gadā nepārsniedz daudzumu, kas atbilst 440 miljoniem kg slāpekļa un 135 miljoniem kg fosfātu.

3. No 2023. gada 1. janvāra Nīderlande nepiešķir atļaujas izmantot atkāpes, kā minēts šā lēmuma 5. pantā, *Natura 2000* teritorijās, kas noteiktas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK ([32]) un Direktīvu 92/43/EEK, un no 2024. gada 1. janvāra – *Natura 2000* teritoriju buferzonās, kas noteiktas valsts programmā lauku teritorijām, kurās ir pārsniegta slāpekļa nosēdumu kritiskā slodze.

4. No 2023. gada 1. janvāra gruntsūdeņu aizsardzības teritorijās Nīderlande nepiešķir atļaujas izmantot atkāpes, kā minēts šā lēmuma 5. pantā. Teritorijās, kur gruntsūdeņi ir piesārņoti ar nitrātiem, līdz 2024. gada 1. janvārim gruntsūdeņu aizsardzības teritorijās piemēro obligāto pasākumu kopumu barības vielu radītās slodzes samazināšanai.

5. Nīderlande ievieš šādus pasākumus:

a) no 2023. gada janvāra visas saimniecības pirms augšanas sezonas sagatavo gada mēslošanas plānu. Mēslošanas plānā apraksta lauksaimniecības zemesgabalu augseku un plānoto kūtsmēslu un citu slāpekļa un fosfātu mēslošanas līdzekļu izmantojumu;

b) no 2024. gada 1. janvāra ir ieviests elektroniskais mēslošanas līdzekļu reģistrs, kurā reģistrē augsnē iestrādātos minerālmēslus un saražotos un augsnē iestrādātos kūtsmēslus. Līdz 2025. gada 1. janvārim visas saimniecības izmanto elektronisko reģistru. Nīderlandes iestādes monitorē un analizē mēslošanas līdzekļu lietošanas devas un sniedz konsultācijas lauksaimniekiem par metodēm, kā kopumā samazināt lietošanas devas;

c) lauksaimniecības zemē ir buferjoslas gar ūdenstecēm, kurās mēslošana ir aizliegta. No 2023. gada 1. janvāra tas attiecas uz visām ūdenstecēm lauksaimniecības zemesgabalos, kas atrodas Nīderlandē. Buferjoslas nosaka šādi:

i) vismaz piecus metrus plata buferjosla gar ekoloģiski jutīgiem strautiem un virszemes ūdensobjektiem, kā noteikts Direktīvā 2000/60/EK;

ii) vismaz trīs metrus plata buferjosla gar visām pārējām ūdenstecēm lauksaimniecības teritorijās, tostarp grāvjiem.

Šos minimālos platumus var pielāgot teritorijās ar svarīgiem atūdeņošanas un apūdeņošanas grāvjiem šādi:

— trīs metrus plata buferjosla gar virszemes ūdensobjektiem, kā noteikts Direktīvā 2000/60/EK, ja zemesgabala līmenī piecus metrus platas buferjoslas kopējā platība aptvertu vairāk nekā 4 % no lauksaimniecības zemesgabala. Ja zemesgabala līmenī trīs metrus platas buferjoslas kopējā platība gar virszemes ūdensobjektiem, kas noteikti Direktīvā 2000/60/EK un nav lielāki par desmit metriem, aptvertu vairāk nekā 4 % no lauksaimniecības zemesgabala, buferjoslu var samazināt līdz vienam metram,

— vienu metru plata buferjosla gar visām pārējām ūdenstecēm lauksaimniecības teritorijās, ja zemesgabala līmenī trīs metrus platas buferjoslas kopējā platība aptvertu vairāk nekā 4 % no lauksaimniecības zemesgabala. Ja zemesgabala līmenī vienu metru platas buferjoslas kopējā platība aptvertu vairāk nekā 4 % no lauksaimniecības zemesgabala, buferjoslu var samazināt līdz pusmetram;

iii) vismaz vienu metru plata buferjosla gar ūdenstecēm, kas izžūst vasarā (šīs ūdensteces būs sausas vismaz laikposmā no 1. aprīļa līdz 1. oktobrim);

([32]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

d) ar barības vielām piesārņotajās teritorijās piemēro šādu nosacījumu: organisko un ķīmisko mēslošanas līdzekļu vispārējās lietošanas normas pakāpeniski tiek samazinātas, lai no 2025. gada 1. janvāra tās būtu par 20 % mazākas nekā 7. nitrātu rīcības programmas pielikumā publicētās normas. Ja, veicot mēslošanas normu plānoto pārskatīšanu, tiek noteiktas mazākas vērtības, tās ir noteicošās.

6. Nīderlande turpina īstenot uzlaboto izpildes panākšanas stratēģiju, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, īstenojot Īstenošanas lēmuma (ES) 2020/1073 4. panta 3. punktu. Uzlabotā izpildes panākšanas stratēģija ietver vismaz šādus elementus:

a) pastāvīgu neatkarīgu krāpšanas gadījumu riska novērtējumu un to teritoriju un kūtsmēslu apstrādes un apsaimniekošanas jomas dalībnieku identificēšanu, attiecībā uz kuriem pastāv lielāks risks, ka tie apzināti neievēros valsts noteikumus par kūtsmēsliem, kas noteikti ar Mēslošanas līdzekļu likuma īstenošanas regulu ([33]), Dekrētu par mēslošanas līdzekļu izmantošanu ([34]) un Dekrētu par vides pārvaldības pasākumiem ([35]) un ir saskaņā ar tiem, ciktāl tie attiecas uz zonām, kurās nav kultūraugu;

b) pastāvīgu uzlabotās izpildes panākšanas stratēģijas īstenošanu *De Peel*, *Gelderse Vallei* un *Twente*, kas noteiktas kā augsta riska teritorijas, kurās apzināti netiek ievēroti valsts noteikumi par kūtsmēsliem; līdz 2025. gada beigām uzlaboto izpildes panākšanas stratēģiju pakāpeniski attiecina uz visiem pārējiem reģioniem, kuri saskaņā ar novērtējumu atrodas augsta riska teritorijā, ņemot vērā gūto pieredzi un paraugpraksi;

c) īpašas uzmanības pievēršanu izpildes panākšanas stratēģijā augsta riska dalībniekiem kūtsmēslu vērtības ķēdē, tostarp starpniekiem un līdzdigestoriem visos reģionos;

d) no 2023. gada 1. janvāra automatizētu kūtsmēslu pārvadājumu reāllaika uzskaites sistēmu;

e) pastāvīgu inspicēšanas un kontroles spēju stiprināšanu, sasniedzot vismaz 40 % no spējas, kas nepieciešama, lai klātienē (tostarp pēc nejaušības principa) inspicētu ganību saimniecības, uz kurām attiecas 11. panta 2. punktā minētā atļauja, un šīs spējas precīzāku koncentrēšanu tajās kūtsmēslu apstrādes un apsaimniekošanas jomās, kurās pastāv risks;

f) vismaz 5,5 % cūku fermu individuālu inspicēšanu gadā.

5. pants

Pieteikums atļaujas saņemšanai

1. Ganību saimniecības var iesniegt kompetentajai iestādei pieteikumu par ikgadēju atļauju izmantot lielāku ganību dzīvnieku kūtsmēslu daudzumu, tostarp pašu dzīvnieku atstātos mēslus, kas satur:

a) 2022. gadā līdz 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā ar barības vielām piesārņotajās teritorijās un līdz 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā citās teritorijās;

b) 2023. gadā līdz 220 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā ar barības vielām piesārņotajās teritorijās un līdz 240 kg slāpekļa uz vienu hektāru citās teritorijās;

c) 2024. gadā līdz 210 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā ar barības vielām piesārņotajās teritorijās un līdz 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru citās teritorijās;

d) 2025. gadā līdz 190 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā ar barības vielām piesārņotajās teritorijās un līdz 200 kg slāpekļa uz vienu hektāru citās teritorijās;

e) pēc 2025. gada 31. decembra līdz 170 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā visās teritorijās.

([33]) Nosaukums oriģinālvalodā "*Uitvoeringsregeling Meststoffenwet*".
([34]) Nosaukums oriģinālvalodā "*Besluit gebruik meststoffen*".
([35]) Nosaukums oriģinālvalodā "*Activiteitenbesluit milieubeheer*".

2. Pieteikuma iesniedzēji kopā ar 1. punktā minēto pieteikumu iesniedz rakstisku deklarāciju par to, ka tie atbilst 7., 8. un 9. pantā izklāstītajiem nosacījumiem un piekrīt, ka mēslošanas līdzekļa izmantošanu un 7. pantā minēto mēslošanas plānu un mēslošanas pārskatu var inspicēt, kā minēts šā lēmuma 11. pantā.

6. pants

Atļauju piešķiršana

Atļaujas ganību saimniecībām izmantot lielāku ganību dzīvnieku kūtsmēslu daudzumu, tostarp pašu dzīvnieku atstātos mēslus, piešķir saskaņā ar 7., 8. un 9. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

7. pants

Kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izkliedēšanas nosacījumi ganību saimniecībās, kurām piešķirta atkāpe

1. Ganību dzīvnieku kūtsmēslu daudzums, ko katru gadu izkliedē zemē ganību saimniecībās, tostarp pašu dzīvnieku atstātie mēsli, nepārsniedz 5. pantā noteiktos daudzumus.

2. Ganību saimniecībās neizmanto fosfātu minerālmēslus.

3. Ganību saimniecība izstrādā mēslošanas plānu ne vēlāk kā līdz 28. februārim. Plānā iekļauj vismaz Īstenošanas lēmuma (ES) 2020/1073 7. panta 4. punktā minētos elementus. Mēslošanas plānu pārskata ne vēlāk kā pēc septiņām dienām pēc jebkādu ganību saimniecības lauksaimnieciskās prakses pārmaiņu ieviešanas.

4. Ganību saimniecība sagatavo mēslošanas pārskatu par katru kalendāro gadu. To iesniedz kompetentajai iestādei līdz nākamā kalendārā gada 31. martam. Mēslošanas pārskatā norāda šādus elementus:

a) kultūraugu platības;

b) dzīvnieku skaits un veids;

c) viena dzīvnieka saražoto mēslu daudzums;

d) ganību saimniecībā ievesto mēslošanas līdzekļu daudzums;

e) to kūtsmēslu daudzums, kas piegādāti līgumpartneriem un tāpēc nav izmantoti ganību saimniecībā, kā arī šo līgumpartneru nosaukums.

5. Ganību saimniecība vismaz reizi četros gados visos ganību saimniecības zemesgabalos, kuri augsekas un augsnes īpašību ziņā ir viendabīgi, veic slāpekļa un fosfora analīzi augsnē. Paredz vismaz vienu analīzi uz katriem pieciem hektāriem zemes. Pamatojoties uz šo analīzi, piemēro saimniecības mēslošanas plānu un korektīvus pasākumus.

6. Ja zālāju uzar tā atjaunošanas nolūkā, slāpekļa ieneses normu pēc katra kalendārā gada 31. maija samazina par 50 kilogramiem slāpekļa uz vienu hektāru. Ja zālāju uzar kukurūzas kultivēšanas nolūkā, slāpekļa ieneses normu samazina par 65 kilogramiem slāpekļa uz vienu hektāru.

7. Ja augseka ietver pākšaugus vai citus augus, kas saista atmosfēras slāpekli, attiecīgi samazina mēslošanas līdzekļu lietojumu.

8. Kūtsmēslus nedrīkst izkliedēt rudenī pirms zālaugu sēšanas.

8. pants

Zemes apsaimniekošanas nosacījumi ganību saimniecībās, kurām piešķirta atkāpe

1. Ar barības vielām piesārņotās teritorijās pēc kukurūzas novākšanas audzē zālaugus vai citus kultūraugus, kas ziemā nodrošina zemes augu segu.

2. Starpkultūras neuzar pirms 1. februāra.

3. Ar barības vielām piesārņotās teritorijās zālājus uzar tikai pavasarī, izņemot:

a) ja zālāju uzar tā atjaunošanas nolūkā, to var darīt ne vēlāk kā 31. augustā;

b) ja stāda puķu sīpolus, to var darīt rudenī.

4. Visos augšņu veidos pēc zālāja uzaršanas tūlīt iesēj tādus kultūraugus, kuriem nepieciešams daudz slāpekļa, un mēslošanu veic atbilstoši augsnes analīzēm, kurās nosaka minerālo slāpekli un citus parametrus, ko izmanto kā bāzes rādītājus, lai novērtētu slāpekļa izdalīšanos augsnes organisko vielu mineralizācijas procesā.

9. pants

Nosacījumi par amonjaka emisiju samazināšanu, lai samazinātu barības vielu nosēdumus, tostarp ūdenī

1. Ganību saimniecībās, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar 6. pantu, ievēro šādus nosacījumus:

a) zālājos smilšainās un lesa augsnēs šķidrmēslus uznes ar seklo inžekciju;

b) zālājos mālainās un kūdrainās augsnēs šķidrmēslus uznes ar seklo inžekciju, izmantojot vai nu šķidrmēslu izkliedētāju ar sadalītājšļūtenēm un uzgaļiem (šķidrmēslu atšķaidījums ar ūdeni attiecībā 2:1), vai impulsa inžektoru;

c) šķidrmēslus neuznes ar izkliedētāju ar sadalītājšļūtenēm un uzgaļiem, ja ārvides temperatūra ir 20 °C vai augstāka;

d) aramzemē šķidrmēslus uznes ar inžekcijas metodi vai arī pēc uznešanas vienā piegājienā nekavējoties iestrādā zemē;

e) pakaišu kūtsmēslus pēc uznešanas nekavējoties iestrādā zemē ne vairāk kā divos piegājienos.

2. Nīderlande nodrošina apmācību par amonjaka emisiju samazināšanas pasākumiem visām ganību saimniecībām, kam piešķirta atļauja. Pirmā apmācība jānodrošina līdz 2023. gada 31. decembrim.

10. pants

Monitorings

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek izveidotas kartes, kurās ataino:

a) to ganību saimniecību procentuālo daļu katrā pašvaldībā, uz kurām attiecas atļauja;

b) to liellopu procentuālo daļu katrā pašvaldībā, uz kuriem attiecas atļauja;

c) to lauksaimniecības zemes procentuālo daļu katrā pašvaldībā, uz kuru attiecas atļauja.

Šīs kartes katru gadu atjaunina.

2. Kompetentās iestādes izveido un uztur monitoringa tīklu augsnes ūdens, ūdensteču, augšējo gruntsūdeņu un notekūdeņu paraugu ņemšanai monitoringa vietās ganību saimniecībās, uz kurām attiecas atļauja. Monitoringa tīkls sniedz datus par nitrātu un fosfātu koncentrāciju ūdenī, kas izplūst no sakņu zonas un ieplūst gruntsūdeņos un virszemes ūdeņu sistēmā.

3. Monitoringa tīkls aptver vismaz 300 saimniecību, uz kurām attiecas atļauja, un ir reprezentatīvs attiecībā uz katru augsnes tipu (mālainu, kūdrainu, smilšainu, smilšainu lesa augsni), piesārņojuma līmeni, mēslošanas praksi un augseku. Monitoringa tīkla sastāvu šā lēmuma piemērošanas laikā nemaina.

4. Kompetentās iestādes uzrauga:

a) ūdeni sakņu zonā, virszemes ūdeņus un gruntsūdeņus;

b) to, cik lielā mērā ir sasniegti ūdens kvalitātes mērķi attiecībā uz nitrātu un fosfātu koncentrāciju, kā noteikts Direktīvā 91/676/EEK un Nīderlandes upju baseinu apsaimniekošanas plānā, kas pieņemts saistībā ar Direktīvu 2000/60/EK ar barības vielām piesārņotajās teritorijās.

5. Nīderlande sniedz Komisijai datus par nitrātu koncentrāciju virszemes ūdeņos un gruntsūdeņos, kā arī par fosfātu koncentrāciju un trofisko stāvokli virszemes ūdeņos gan tad, ja atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad atkāpi nepiemēro.

11. pants

Pārbaudes un inspekcijas

1. Kompetentās iestādes veic administratīvo kontroli attiecībā uz visiem atļaujas saņemšanas pieteikumiem, lai izvērtētu atbilstību 7., 8. un 9. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Ja tiek pierādīts, ka minētie nosacījumi nav ievēroti, kompetentās iestādes pieteikumu noraida, un pieteikuma iesniedzēju informē par atteikuma iemesliem.

Kompetentās iestādes administratīvo kontroli attiecībā uz zemes izmantošanu, lauksaimniecības dzīvnieku skaitu un kūtsmēslu ražošanu veic vismaz 5 % ganību saimniecību, uz kurām attiecas atļauja.

2. Kompetentās iestādes klātienes inspekciju veikšanai ganību saimniecībās, uz kurām attiecas atļauja, izveido programmu, kuras pamatā ir riska analīze un kurā ir paredzēts pienācīgs inspekciju biežums. Programmā ņem vērā rezultātus, kuri gūti iepriekšējos gados veiktajās kontrolēs, un rezultātus, kas gūti vispārīgās izlases veida kontrolēs, kas veiktas saistībā ar Direktīvas 91/676/EEK transponēšanas tiesību aktiem, un jebkuru citu informāciju, kura varētu liecināt par 7., 8. un 9. pantā paredzēto nosacījumu neizpildi.

Klātienes inspekcijas veic vismaz 5 % ganību saimniecību, uz kurām attiecas atļauja, lai izvērtētu, vai tiek izpildīti 7., 8. un 9. pantā izklāstītie nosacījumi. Papildus šīm inspekcijām veic 4. panta 6. punktā minētās inspekcijas un kontroles.

3. Ja kādā no gadiem konstatē, ka ganību saimniecība, uz ko attiecas atļauja, nav izpildījusi 7., 8. un 9. pantā paredzētos nosacījumus, atļaujas turētājam uzliek sodu saskaņā ar valsts noteikumiem un nākamajā gadā tas nav tiesīgs saņemt atļauju.

4. Kompetentajām iestādēm piešķir pilnvaras un līdzekļus, kas vajadzīgi, lai pārbaudītu atbilstību šajā lēmumā paredzētajiem atļaujas piešķiršanas nosacījumiem.

12. pants

Ziņošana

1. Kompetentās iestādes katru gadu ne vēlāk kā 30. jūnijā iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ir ietverta šāda informācija:

a) dati par mēslošanu visās ganību saimniecībās, uz kurām attiecas atļauja saskaņā ar 6. pantu, tostarp informācija par ražu un augsnes tipiem;

b) par katru lauksaimniecības dzīvnieku sugu – dzīvnieku skaita dinamika Nīderlandē un ganību saimniecībās, uz kurām attiecas atļauja;

c) valstī vērojamās tendences saistībā ar kūtsmēslu ražošanu – attiecībā uz slāpekļa un fosfātu daudzumu kūtsmēslos;

d) 4. pantā paredzēto vispārīgo nosacījumu izpilde;

e) kartes, kas minētas 10. panta 1. punktā;

f) gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu monitoringa rezultāti attiecībā uz nitrātu un fosfātu koncentrāciju un eitrofikāciju, tostarp informācija par ūdens kvalitātes tendencēm gruntsūdeņos un virszemes ūdeņos, gan tad, ja atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad atkāpi nepiemēro, kā arī atkāpes ietekme uz ūdens kvalitāti, kā minēts šā lēmuma 10. panta 4. un 5. punktā;

g) 7., 8. un 9. pantā izklāstīto atļaujas nosacījumu ievērošanas izvērtējums, kura pamatā ir saimniecību līmenī veiktās kontroles, un informācija par saimniecībām, kas saskaņā ar 11. pantā minētās administratīvās kontroles un klātienes inspekciju rezultātiem nav izpildījušas nosacījumus;

h) informācija par 4. pantā minētās uzlabotās izpildes panākšanas stratēģijas īstenošanu, jo īpaši par katru 4. panta 6. punktā minēto elementu.

2. 1. punktā minētajā ziņojumā iekļautie telpiskie dati attiecīgos gadījumos atbilst Direktīvas 2007/2/EK noteikumiem. Vācot nepieciešamos datus, Nīderlande atbilstošā gadījumā izmanto informāciju, kas iegūta Integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 67. panta 1. punktu.

13. pants

Piemērošanas periods

Šo lēmumu piemēro līdz 2025. gada 31. decembrim.

14. pants

Adresāts

Šis lēmums ir adresēts Nīderlandes Karalistei.

Briselē, 2022. gada 30. septembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Virginijus SINKEVIČIUS